க்த்தராவ் இறாதுப் பரிசைகூ
ளே னின்றாடம் ரிக்கிப்டே
ளவண்டிய து ளன்று
ளுமாவிக் கொள்ளப் பூதெ
கீக் காலத்தில் ராறாய்
த்தாஸ அத்தா இருதைய
வ்வளாவு தூரம் பாதாட்டு
ச் சிமப்பட்ட த்தோர்
க்கத்தீக் கூதே.
மேலும், பாவத்து லல்
ளெல்லாம் ரில்லளவு பெண்மை
பண்டிமேறும் அப்பேரு
பெம்பெல்லாம் இன்றைமயாக
ளாங்கு பட்டே மான்று
இசெரிந்தில ன்று அதனை
ருப்பமைப்பாரர் அறிவார்.
க்காலத்திலே, தப்பிதி
ந்தைமானகியென்றும்

பண்டமதாக வென்று
கவிக வென்றும் தட
ளம்பூவெளாம் விக்கொண
விளங்குபவர்களே அடே
தெக்கிறார்கள். ஆ
மாதாவின் ஆத்துமம் அதி
பரமலோகத்திலே
விட்டவர்களாகப் பிர
இப்பிறந்து கேட்டவர்
கெப்பவர்களும், அ
மெய்ஞ்ஞான பெரியவர்க
அநேகசிறி க்கெம்
காலத்தில், ச
பாத்திரத்தை
ரிக்கிற ஏதாவ
செய்யப்பட்டதும்
தொகுக்கப்பட
கொடியோம்.
நான் சொல்ல

கும்பகோணம் மெ 2உ
1906ளு ஜனவரி

உ

அநேக [illegible]
இப்பிடத்தில் அவனைப்பேல் [illegible]
ப்பம். அவ்விடத்திய பேகூடியபடி
தயங்களுக்கு அடிக்கடி திரு
கொடுதியனுப்பப் பிரார்த்
திரேன்.

இன்னாருக்கு வந்த பேடீன்று
மகாமகோபாத்தியாயர் என்
பட்டம் தங்களுக்குக் கி
டைப்பதாகக் கேட்டேன்;
என் போன்றவர்களுக்கு மி
பலவிதத்திலும் சந்தோஷமு
க்க காரியமாகத் தோணு
கிறது - செலவாக்குடை
மேலான பதவியிலுள்ள பல
பேரிற் சிலர் தேவைப்பட்டவில்
யில் அபிமானமில்லாத பிற
ரவர்களுடன் சேர்ந்து கா
ளூ ஓய்பாளைத் யுக்தி
பயிற்சிக்கு என்றதன்

காலத்திலே அனுப்புவார்
கள் காலத்திலே, மகாமகோ
பாத்தியாயப் பிரஸித்தி
பெற்றவர்க்குத் தான் [illegible]
ஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள் கூட
வேண்டியவர்களில் - அவர்
களுக்கு நிரம்பப் பொருத்தம்.

தங்கள் - இ. கலியாணசு
ந்தரம் வந்திருந்தான் -
[illegible]
ன் - கல்கத்தாவிலிருந்
து உத்தரவு வந்து
ட்டதாகச் சொல்லக் கேட்டு
மகிழ்ந்து போனேன்.

இங்ஙனம்
அன்பன்
[illegible]

நகல்

2.

கும்பகோணம்,
1906ளு ஜனவரி மீ 2.

அநேக நமஸ்காரம்.

இவ்விடத்தில் அனைவரும் க்ஷேமம் அவ்விடத்திய க்ஷேமாதிசயங்களுக்கு அடிக்கடி யெழுதியனுப்பப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இன்றைக்கு வந்த பேபரில் "மகாமகோபாத்தியாய" என்ற பட்டம் தங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதாகக் கண்டேன்.

என் போலியருக்கு இது பலவாதத்திலும் சந்தோஷிக்கத்தக்க காரியமாகத் தோற்றுகிறது- செல்வாக்குடைய மேலான பதவியிலுள்ள நம்மவரிற் சிலர் தமிழ்ப்பாஷையில் அபிமானமில்லாத மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு இப்பாஷை புத்திப்பயிற்சிக்கு ஏற்றதன்று ஆதலால் இதைப் பரீக்ஷைகளினின்றும் நீக்கிவிட வேண்டியது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ராஜாங்கத்தார் அதன் சிறப்பை இவ்வளவு தூரம் பாராட்டியது நிரம்பச் சந்தோஷிக்கத் தக்கதே

மேலும், பாஷை எவ்வளவு பெருமையுடையதேனும் அப்பெருமையெல்லாம் உண்மையாக விளங்குமிட மொன்று இருந்தாலன்றி அதன் சிறப்பை யாரறிவார். இக்காலத்திலே, தமிழில் வித்வான்களென்றும் பண்டிதர்களென்றும் கவிகளென்றும் தம்மைச் சொல்லிக்கொண்டு விளங்குபவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். பாஷையில் ஆழ்ந்த அறிவில்லாமலே தங்களைப் பெரிய வித்வான்களாகப் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் அதற்கு முயன்று வருபவர்களும் அநேகரிருக்கும் இக்காலத்தில், சரியான பாத்திரத்தை ராஜாங்கத்தார் தெரிந்துகொண்டதும் சந்தோஷிக்கக் கூடிய காரியமே. நான் இந்தச் சந்தோஷத்தை அநுபவிக்குங் காலத்தில் மகாமகோபாத்தியாய ப்ரஹ்மஸ்ரீ பெருகவாழ்ந்தான் ரங்காசாரியரவர்கள் கூட இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நிரம்ப ஆநந்தம்.

நகல்

நேற்று. சி. கலியாணம் இவ்விடம் வந்திருந்தான். பேசிக் கொண்டிருந்தேன். கல்கத்தாவிலிருந்து உத்தரவு வந்து விட்டதாவென்று கேட்க மறந்து போனேன்.

இங்ஙனம்,

அன்பன்,

நாராயணஸ்வாமி

நகல்

3.B. பக். 135-ம்

(5)

32

கும்பகோணம்,
நாராயணஸ்வாமி,
2-1-1906

page 573 to 575.

F 192—194

55